

## İTÜ MÜHENDİSLİK - MİMARLIK FAKÜLTESİ (MMF) MADEN MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ 1971-1975 DÖNEMİ MEZUNLARI 32 YIL SONRA BİRARAYA GELDİ !

**Prof. Dr. Nuri Ali AKÇIN**  
**ZKÜ Maden Mühendisliği Bölümü**

İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik – Mimarlık Fakültesi (İTÜ MMF) Maden Mühendisliği Bölümü (Eski Teknik Okul) 1971-1975 dönemi mezunları 32 yıl aradan sonra 29 Mart 2007 günü İstanbul’da biraraya geldiler. 26 kişi olan sınıf mevcudunun 16’sı toplantıya katıldı. Öğrencilik yıllarında da sınıf temsilciliği görevini üstlenen Nejat ÖZER yoklama listesini çıkartarak yoklama yaptı.

Toplantıya, fakülte numaralarındaki sırayla; Nuri Ali AKÇIN, Mustafa HACARLIOĞLU, Seyfullah BAHAR, Orhan KAYACAN, Bülent HANER, Nejat ÖZER, Tuğrul BÜYÜKTÜRK, Mehmet Ali URAL, Vedat TÜMAY, Hamza SARIOĞLU, Ali Şükrü ALPASLAN, Rıdvan NAZLI, Orhan Mehmet SOLMAZ, İbrahim ALAKAVUK, Yakup P. DİZEGİ ve Moiz REYNA’nın katıldığı tespit edildi. Özellikle, İran’dan gelerek toplantıya katılan Yakup P. ÇEHRE, sınıfın ağabeyi olarak herkesi bir arada görmekten çok mutlu olduğunu belirtti. Toplantıya katılmayan veya kendilerine ulaşılamayan; Necdet ÇOBAN, Sevil ATAMER İZMİRLİOĞLU, Tolun CADOĞLU, Hakan DURUCAY (kayıp! Tayland’da olabileceği rivayet ediliyor), Bülent TUNCAY, İsmet EYCE, Mesut GEZGİN, Abdülaziz TATAR, Sehavet ARATTAN ve M. Cafer NİKFER’in (İran) hanelerine “yok” ibaresi yazıldı ve bir daha ki toplantıya katılmamaları halinde cezalandırılmalarına karar verildi !

Ağırlıklı olarak öğrencilik yıllarındaki anıların konuşulduğu ve eski fotoğrafların elden ele dolaştığı toplantıda söz dönüp dolaşip bizleri yetiştiren hocalarımıza geldi. Bizlerin yetişmesinde büyük emekleri olan hocalarımız; İhsan KETİN, Kazım ERGİN, Cemal BİRÖN, Mustafa AYTAÇ, Senai SALTOĞLU, Şinasi ESKİKAYA, Kemal ERGUVANLI, Erdoğan YÜZER, M. Şakir ABDÜSELAMOĞLU, Işık KUMBASAR, Ersen ÇOĞULU, Suna ATAK, Erdil AYVAZOĞLU, Gündoğdu ÖZGEN, Recep SAFOĞLU, Namık ESMER, Hüseyin

KULAKSIZ, Fethi ÇORLUHAN, Yavuz FINDIKGİL, R. Hayri EREN, Tayfun EVERGEN ve Vecihi GÜRKAN anıldı (bizim öğrenci olduğumuz süreçte bazıları asistan, bazıları doç. ve bazıları da prof. oldukları için unvanları yazılmamıştır, unvanları ne olursa olsun onlar bizim hocalarımızdır). İsmi hatırlayamadığımız veya unuttuğumuz hocalarımız varsa bizi affetsinler! Aramızdan ayrılan hocalarımıza tanrıdan rahmet ve hayatta olanlara da sağlık ve mutluluklar dileriz.

Çok anı anlatıldı ama herkesin belleğinde kalan ve herkesi en çok etkileyen topoğrafya hocamız olan Prof. Dr. Mustafa AYTAÇ’la olan ortak anımızdı. Biz bu dersi İnşaat Mühendisliği Bölümü ile birlikte almıştık ve ilk iki hafta dersin nerede ne zaman yapıldığını bilmediğimiz için üçüncü hafta derse girmiştik. Hoca sınıfa gelince, birden İnşaatçılar ayağa kalktılar bizler de ayağa kalkmadan ne oluyor diye sağa sola bakarken hoca sınıfa bir göz attı ve sınıfı terk edip gitti. Sorduk soruşturduk, hocamız, “sınıfa girdiğimde ayağa kalkmayan grup o sınıfı terk etmeden o sınıfa gelip ders vermem” demiş. Ayağa kalkmayan grup bizim sınıf yani Maden Mühendisliği Bölümü öğrencileri. Arada konuşmalar oluyor, üst sınıflar, hocamızın asistanları “siz boşuna uğraşmayın bu dersi bırakın hoca artık sizin sınıfa takar, geçmeniz mümkün değil” gibi laflar söylüyorlar. Ne yapalım? Ne edelim? diye düşünürken, hocanın en çok neden hoşlandığını öğrendik! Bir buket dolusu kırmızı gülle sınıf temsilcimiz Nejat ÖZER’i hocaya gönderdik. Hocamız bir sonraki hafta derse gelince askerlik disiplini içinde inşaatçılardan önce hazır olda ayağa kalktık, vartayı atlatmıştık. O dönemin sonunda aynı dersin arazi tatbikatı için 4 posta haline Etiler’de Profesörler Sitesi yakınındaki alana gittik. Kıbrıs Barış Harekati’nin olduğu günler, radyolardan Hasan MUTLUCAN’dan serhat türküleri, Cem KARACA’dan “Gel Ha Gardaş Gel!” nidaları yükseliyor, tatbikat sahasının üze-



rinden jetler geçiyor ve geceleri İstanbul'da kısmi karartma uygulanıyor. Genelde iki hafta süren arazi tatbikatı böyle bir ortamda bir haftada tamamlandı. Bunun üzerine sayın hocamız "biz sizleri bugünler için yetiştirdik, hepimizi kutluyorum" diyerek, o güne kadar sergilemediği bir davranışla postalarda bulunan herkesi alnından öptü.

Diğer hocalarımızla ilgili anılarımızı ve kendi aramızdaki küçük muziplikleri bir dahaki toplantılarımıza bırakmak ve tüm sınıf mevcudunu bir arada toplamak üzere bir anı fotoğrafı çektiğimiz ayrıldık.

Bu toplantıda bize ev sahipliği yapan İstanbul'daki arkadaşlarımıza ve özellikle koordinasyonu sağlayan (ve hesabı ödeyen) Nejat ÖZERE (iyi ki onu ilk sene sınıf temsilcisi seçmişiz) teşekkürlerimizi sunarız.

Ayaktakiler : (soldan-sağa) Orhan M. SOLMAZ, Nejat ÖZER, Yakup P. DİZEGİ, Yrd. Doç. Dr. Bülent HANER, Prof. Dr. Nuri Ali AKÇIN, Mehmet Ali URAL, Seyfullah BAHAR, Moiz REYNA, Tuğrul BÜYÜKTÜRK; Oturanlar: Vedat TÜMAY, A. Şükrü ALPASLAN, Rıdvan NAZLI, İbrahim ALAKAVUK, Orhan KAYACAN, Hamza SARIOĞLU, Mustafa HACARLIOĞLU

## Anılardan notlar...

**Mustafa Çetin ERTAN**

**Maden Mühendisi**

Sn. Nahit ARI, Size Türkiye'nin ne kadar ilerlediğini açıkça gösteren iki anımı sunuyorum. Şahsınızda tüm meslektaşlarımın ve madencilerin, Madenciler Bayramını kutlar, sevgi, saygı ve başarılar dilerim.

Saygılarımla

1. İTÜ Maden fakültesinde okurken 1954 yılı stajımı EKİ (Ereğli Kömürleri İşletmesi) Müessesesi Kandilli (Armutçuk) Bölge Müdürlüğünde yaptım.

O zamanlar Karayolları yeni gelişmekte idi. Onun için bir cumartesi trenle Ankara'ya, ertesi günde Zonguldak'a gitmişim. Pazartesi günü de EKİ Müessesesinden Kandilli Bölgesine hafta da bir gün Çakır Motorunun gittiğini öğrendim. Çarşamba günü Limanda Çakır motorunu buldum. Motorun kaptanı "Maalesef deniz var onun için sefer iptal edildi" dedi. Bir hafta otelde bekledikten sonra Kandilli'ye gidebildim. Bu gün 8 saat bile sürmeyen İstanbul - Kandilli arasını 12 günde kat ederek stajımı yapabiliştim.

2. Afşin-Elbistan linyit havzası fizibilite Etüdü çalışmalarında TKİ temsilcisi olarak görevlendirilmişim. 1969 yılında Alman teknik heyeti, tavan başlarını tetkik etmek için kömür seviyesine kadar 3 adet 2 m. eninde 3 m. boyunda dikdörtgen kuyu açılmasını talep ettiler. Genel Müdürlükten izin istemek için telefon açmam gerekti.

O zamanlar şehirlerarası otomatik telefon yoktu. Görüşmeler PTT şubeleri kanalı ile yapılırdı. Normal, acele ve yıldırım olarak açılırdı. Normal ve acele telefonlarla Ankara ile görüşmek mümkün olmadığından sabah saat 9.00'da yıldırım telefon açtım. O gün saat 17.30'a kadar irtibat sağlanamadı. Ertesi günü tekrar 9.00'da telefon açtım, ancak 16.20'de irtibat sağlıklı olarak gerekli izni alabildim.

İletişimde bugün geldiğimiz nokta ile kıyaslayabilir misiniz!..